

finanslovforslaget kunne blive vedtaget her i december. Der har ikke været sådanne nedskæringsforslag; der har ikke været grund til at være bange.

Det, vi har oplevet, har også betydning for de boligejere, der nu igen kan komme af med deres huse, når det er nødvendigt; stavnsbåndet i den moderne udgave er ophævet.

Opsvinget har også betydning for de mennesker, som har fået en uddannelse, og som nu i et større antal får lov til at bruge den uddannelse, de har fået.

Opsvinget har også været gunstigt for de virksomheder, som nu igen kan erobre hjemmemarkedet, som kan give dem et ordentligt afsæt til en stadig stigende eksportaktivitet.

Ja, listen er lang, men der er ikke grund til andet end at fastslå, at der for mange danskere er sket en væsentlig vending i forventningerne til tilværelsen.

Nu er der sikkert nogle af Folketingets sortseere – og der findes jo nogle af dem; det kunne vi høre i går – som vil kunne finde frem til mennesker, der stadig er utrygge over for, hvad fremtiden vil bringe, og som synes, at en af de ting, der er vigtigst for en politisk indsats i Folketinget, er at sørge for at sige til disse mennesker: I skal sandelig være bange.

I Socialdemokratiet synes vi ikke, der er grund til at skræmme nogen; vi synes, der er grund til at give de mennesker, som har det vanskeligt, en forhåbning – og dem kan vi sagtens finde: mennesker, som har været stødt ud, mennesker, som ikke har fået lov til at være på arbejdsmarkedet, mennesker, som har været slidt ned, mennesker, som nu igen kan få lov til at håbe og få lov til at have noget at have håbet i.

Der er ingen grund til meget dystre malerier. Det går nemlig stille og roligt i den rigtige retning. Men det sker selvfølgelig ikke fra den ene dag til den anden, at vi alle oplever, at nu blev lige netop vores afgørende problem løst; nogle gange er det naboens problem, der løses først. Men vi arbejder stille og roligt i den rigtige retning.

Det er heller ikke alle steder i landet, man oplever det lige stærkt. Folketinget er placeret i den del af landet, hvor man ikke har mærket opsvinget så meget. Det er begyndt også at titte frem i Københavnsområdet, og et fortsat stabilt opsving vil også hjælpe København og københavnernes. Men opsvinget er nu kommet ind i et lidt mere roligt leje, og vi har vænnet os til, at det er der. Så siger vi bare: Hov, hov, nu er der endelig sket noget; det går fremad.

Det rolige leje er vigtigt, for et susende opsving har en tilbøjelighed til at falde over sine egne ben, men med en meget kraftig indsats har vi igangsat en udvikling. Nu løfter vi foden en smule fra speederen, men det lykkedes også med aftalen om finansloven at undlade en voldsom opbremsning.

Planen er at kunne gentage den lange liste fra før om mennesker, der har fået det lidt bedre, næste år og næste år og næste år igen. Så begynder vi nemlig endelig at få has på langt de fleste menneskers afgørende problemer.

Hvis vi skal kunne håbe på at kunne gentage listen år efter år, er det vigtigt, at vi holder balancen i opsvinget, således at det kommer til at bære sig selv: at vi ikke doserer for meget, og at vi heller ikke bremses for meget.

I Folketinget går diskussionen ofte på, om man kunne gøre noget mere og gøre det noget hurtigere, eller om man kunne gøre noget helt andet for at skabe de resultater for befolkningen, som vi vel alle ønsker. Jeg synes ikke, vi i debatterne oplever, at vi vil noget helt forskelligt. Vi vil gerne på hver vores lidt forskellige måde løse de samme problemer.

I Socialdemokratiet har vi været meget opmærksomme på og vil fortsat være opmærksomme på ikke at få for stor en dosering, sådan at opsvinget kommer til at snuble over sine egne ben. Det er det, der er hovedkendetegnet ved det finanslovforslag, vi nu kender. Vi er inde i en stilfærdig justering, en opbremsning, som gør, at opsvinget ikke løber løbsk. Vi kan fortsætte med et opsving, der bærer sig selv.

Til det bidrager også en udvikling i udlandet, hvor vi af de nyere rapporter om økonomien ude i Europa kan se, at det opsving, som vi til indledning har nydt frugterne af, nu omsider også er i vente i andre lande. Et opsving i vore nabolande vil understøtte det danske opsving, og det betyder igen, at det er både nødvendigt og muligt fra politisk hold at slække på den indsats, vi skal gøre herfra.

Med finanslovaftalen, som blev indgået i november, har vi givet et godt og – tror jeg også – nødvendigt signal til befolkningen og omverdenen om, at vi efter et folketingsvalg og efter en stærk politisk-økonomisk dyst kan samles i bredere enighed om politikken og skabe både den fornødne politiske stabilitet og den fornødne økonomiske stabilitet.

I går var fru Anne Birgitte Lundholt meget optaget af, at aftalepartierne, som har opnået denne brede enighed og givet de gode signaler